

Převodní dopis z Čech.

(Píše náš korespondent.)

Tovace rakouské politiky. Vítězství ratolesti v ústřední věci. Česká politika a realismus. Stranění se spousta. Doplňovací volba na Karlovska za dr. Grégra. Ústřední volby v Praze. Politický zrak. Drobotař.

Ovoce rakouské politiky. Naše rakouská politika nic dobrého nesnese. Zrodili se přece v blavých rakouských politikův dobrá myšlenka a dosáhne-li souhlasu nevyššího, tu zas strany myšlenku opravují a upravují tak dlouhé až myšlenka převodní dobrá pro samé opravy stane se strakatinou světa nepodobnou, jako ku př. trestní zákon rakouský. Tento, převodně dobře minulé správný zákon k stávajícímu zastaralým rakouským řádům považuje se už řadu let v poslancské sněmovně. Na jeho řadě pracovaly všechny strany všech parlamentů rakouských a každá vtiskla mu svůj ráz. Po letech nyní zstrakatěl nový zákon tak, že jej nikdo, ani jeho otec nepoznává. Zamítly jej proto všechny strany. — A v Uhrách nejinak se dá. Tam zas předlohy církevní politické předložené Wekerlem, svobodomyšlné vzbouřily vášnivý odpor kleru a šlechtě konservativní, která zamítla předlohy, neb opravy jim vaneovala, je oskvrnila a olupovala, pokud to šlo. Z pěti předloh tři změněné konečně propustila k sankei, ale dvě zamítla docela. Nyní jedná se o to: schválí-li část změněných předloh, nebo neschválí a vyčká celku? Wekerle schválen ale potřebuje hned, aby prorazil ostatkem. Bez schválení předloh padne vše; on a s ním zbývající dvě předlohy.

Ku všemu mají Uhry škandální aféru s Košutem. Tento objevil Uhry, dává si holdovat a toť se ví, že syn starého revolucionáře neagituje ve prospěch panovníka. Takž stalo se pak v Debrecně, že o banketu po toastu áuchovního Totha mstokrálí voláno "Eljen" vlasti a Košutovi, při čemž jméno panovníkovo nebylo alyšeti. Cikánská hudba pak zahrála k tomu jakousi "odlovní" píseň, jež způsobila trapné pohoršení. Ze všeho teď bude proces.

Ale páni ministři at se nic nedíví. Podobné dynastické aféry jsou pouze ovoce jeřeb politiky. Mažou se s Teremčáký a s Košutem dělali a trpěli oslavy do nebe sáhající, — nuže ký div, že bassamťáci přestřelují? Abychom my tak oslavovali Havlíčka! A kým byl Havlíček proti Košutovi. . . . A co slyšela Omladina trestů za domnělé tajné přečiny! Uvidíme co dostanou Košutovi za veřejný debrecněský škandál. —

Vídeňský raichsrátje v málomoci. Stůně na volební opravu. Nemáže s nř z fleku. Zkoušel to svým způsobem, shora, nátlakem vlády na polhavary prosaditi námi oznamovanou opravu (!) volební, ale nešlo to. Nyní změnila se taktika. Vláda prubuje prosaditi volební novellu z dole. Svolala výbor pro volební a potř se tam. Ale pro různost stran a náhledů v koalici ani tam to nejde posud. Naopak; volební Windischgrätzova oprava způsobila nechuť v koalici i mimo ni a z nechuťi vzrostla taková liknavost v práci, že vídeňský parlament podobá se kapru na suchu. Ani rozpočet nemá ještě v jednání, neboť boj se oň zavádí, aby rozvířené strany mu někde neudělaly díru. Z nouze táhají se staré zaprášené předlohy k jednání, aby se čas vplnil. Tak došlo i na kořaleční mor. . . . A ke všemu nastal konflikt mezi panskou a poslancskou sněmovnou. Tato přijala zákon upravující oběhody na splátky, onaso jej zamítla co škodlivý, protože prý by stihl zákon nejen nesolidní, ale i solidní oběhody. Ejhle málomoc mocné koalice. Po kolikáté už je v malči? Dodělá už? Možno, že z nenadání. . . .

Česká politika a realismus. Situace českého národa už dlouhá léta je v se bři bojem za národní existenci, bojem proti oficiálnímu rakousství, jež ušlovalo a ušljuje o to, aby se český národ vzdal své svobody své ve prospěch německé, aby se vzdal své lidové politiky ve prospěch rakouských privilegií kastovních, a aby se vzdal nároku na vlastní správu své vlasti ve prospěch ústředních rakouských institucí, jež nemají srdce pro český rozvoj. Toto oficiální rakousství jest tedy nešťastnou a neustalou překážkou české práce. Povaliti rakousství, musí znamenati Čechům vítězství české politiky. Leč co hlásá realismus? Realismus touží po tom, aby národ náš, počtem prý slabý, přimknul se k cizímu národu, tvrdí, že se českému národu rakouským život nesáhá, že v rakouské svobodě dobře se nám vede a že není příčiny k odporu proti ní, ba hlásá také, že v německo-rakouské soustavě vyučovací lze nám Čechům dobře duševně pracovati! — Tím všem tvrzením pan Kasaryk vtiskl sobě a realismu nesmazatelnou pečet v čelo. Neboť zásadami uvedenými realismus stal se nejnešťastnějším, ale také i nejbezpečnějším methodou politickou pro Čechy. Proto: vari! —

Doplňovací volbu poslance na zemský sněm vykonají venkovské obce okresu Karlovského, Brandýského, Vinohradského. Dr. Jul. Gregr vzdal se vřf činnosti politické a tudíž i mandátu. Stvání staročeské nátlak přece státněho bojovníka. Je nebezpečně duševně chorav a potřebuje úplného klidu. Staročeské žurnály stvou ale dál. — Za dr. Grégra kandidují někdejší dr. Herolda. Neří ale do vřd známo, přijme-li Herold kandidaturu. V okresu Karlovským vždy kandidovali nábelnici obou stran. Proto bude volba zajímavá. Při poslední volbě zvítězil tu dr. Jul. Gregr pouze většinou i hlasu proti Zeithamrovi, řediteli staročeské politiky. —

Ústřední volby v Praze dopadly pro Mladočechy špatně. Je to na ně spravedlivý trest: upadli v sladkou nečinnost v důvěře, že myšlenka opoziční zvítězí sama a — zatím propadli věrně dle kapitol P. Záp. o poměrech v Praze. První a druhé sbory v Praze ovládají lidé vládní valnou částí a tu je potřebí velké agitace pro vítězství. — Zvolen byl i Mladočech v Holešovicích a 4 Staročechi v Praze na Novém i Starém Městě a na Malé Straně. . . . To bude jásot v Hlasu Národa a v Politice. Přejeme pánům trochu radosti. Za naučení, které Mladočechi z volby si nesou, stojí ta kapka. —

Národopisná výstava se rozvíjuje. Z prvu soudilo se skepticky, že nebude s dostatek obslána a dnes — už není místa ani za peníze! A krásná bude! Práce na vystavišti utěšeně pokračují. Dlouhý a nyní příznivý, suchý podzim byl pro práci na ni jako udělán. Vystaviště jubilejní zemské výstavy mění se poznenáhlu v národopisné. —

Národní podnik, Mladočechy inspirovaný, roste pěkně. Za nedlouho bude první 20.000 podílů upřáno. První továrna bude asi papírna. Namáme v Čechách mimo židovské a německé žádnou (!) deskou. Až postavíme jedno, budeme sbírat na druhý závod. Asi na přádelnu někde v uzavřeném území.

Praha má konečně svou kapei civilní. Sokol pražský angažoval známého skladatele Šehora a tž sestavil hudební sbor pěkně seviděný který nyní těší se velké oblibě. Město dá kapeli subvenci a uspořádá občas darmo večené koncerty hudební. Zbavíme se tedy konečně vojanských kapel, které pro samé cizí písně nesměly nám za naše peníze zabránit ani národní hymny, ba ani národní písně!

Smrt amerického biskupa.

Zajímavou zprávu přináší české listy pod tímto ohlavením, která se velmi pěkně čte, škoda jen, že jest amýšlánkou. Zní jak následuje: Z Kojšie u Pelhřimova se oznamuje: Před několika dny zemřel v mnišské cele kláštera v Kukau bývalý biskop indiánských osad na dalekém západě Spojených Států severoamerických, rytíř Lipovský ze slavného starého českého rodu šlechtického, pán Lipovských z Lipova. Zvědný narodil se roku 1828 na zámku otcově ve Štěpánovicích u Selčan. Život jeho byl jediným pásem nejpodivnějších dobrodružství, pravý sensační román, podobný tomu, jaký byl kdys napáán o známém hraběti Beňovském.

Jako mladý hoch byl určen ke stavu kněžskému a také věnoval se duchovnímu povolání a byl na kněze vysvěcen; v okolí vojenském na něj dosud vzpomínají jako na šlechtického podivína, který velice lnul k naznému lidu a často celé tlupy chudých školáků v zámku otcově vyučoval. Stav duchovní však se mu záhy znelibil, i vstoupil do vojska a stal se počátkem let padesátých poručkem u pluku Reischach.

Jako důstojník proslavil se několikrát rekovskými činy, ale jeho vojenské kariéře byl r. 1859 učiněn náhlý konec pověstnou aférou souboje s jistým uherským generálem. Rytíř Lipovský kořil se paní zmíněného generála, i byv jím kdys veřejně uražen, vyzval jej na souboj a vrazil mu šavli do srdce. Byl proto donucen, aby z vojska vystoupil, a tu pronásledován vřítí kamí svědomí, uchýlil se do kláštera v Kukau, kdež pak žil po dva roky jako mnich.

Na to stal se misionářem a odebral se r. 1861 do Severní Ameriky mezi divé kmemy indiánské; působil mezi Siouxy, Apači a Černokocí v Kalifornii i Kanadě a r. 1863 byl za svou horlivost povýšen na biskupa ve státě Missouri. Tam zůstal jako vřehní duchovní pastýř všech osad indiánských až do roku 1866, kdy vypukla válka Rakouska s Pruskem a Itálií. Tehdy ve starém bojovníku procitla krev vojenká, a on složil na čas hodnost svou, vrátil se do staré vlasti, aby vstoupil do rakouské armády a účastnil se s mladším bratrem svým válečného tažení do Itálie.

Počátkem června objevil se ve Vídni, která byla proměněna v pravý tábor vojenský a kde bylo teidy velice živo. Jednoho večera zabloudil rytíř Lipovský do Schweandroy restaurace, jeá oděn v černý salonní šat, i usedl, nikým nepoznan, opodál stolu, u kterého si četa rozjařených důstojníků od pluku Reischach velmi pánovité a zpupně proti civilistům počlnala.

Zvláště jeden poručk se vyznamenal v tom ohledu a počal také vtípkovati o černém oděném pánu, leč tento rychle vstal, zaklepal mu pruce na rameno, a blyskruv očima, zvolal:

"Vy jste důstojník od Reischach — ale proto nejste ani o vlas víc než já. Mějte se na pozoru!"

Pak vrátil se ke svému stolku a klidně popřel své vřno. Poručk rozružen přikvapil za nřm, zabřiněl šavlí a vřkřikl naň:

"Žádám, abyste mi okamžitě udal svoje jméno!"

Černý pán udeřil pěstí do stolu, vzpřimil se jako svíce a zvolal pak:

"Jsem rytíř Lipovský z Lipovic, bývalý poručk od Reischach, který opustil pluk jen proto, že v souboji porobil generála. . . . Poručk zbledl, ale užasl ještě více, když rytíř Lipovský rozepjal kabátec a ukázal mu zlatý křif dčmanty posázený, jenž se mu skvěl na prsou, dodal: "Dnes jsem biskupem celé Západní Ameriky. Ale přes to vstoupil jsem již zase dnes jako nadporučk do vašeho pluku, z kterého jsem pro jeden souboj odešel, a který bych nerad pro druhý souboj opustil."

Rytíř Lipovský učinil významný posunek proti zaraženému důstojníkovi, který od druhých svých slýchá o rekovských činech Lipovského. . . . a otočiv se, opustil hostinec. Druhý den byla záležitost urovnána prostřednictvím samého vídeňského kardinála a Lipovský odebral se s armádou do Itálie. Po boji u Custozzy vrátil se zas do Missouri! a zůstal tam v úřadě biskupském až do let osmdesátých. Potom přibyl do Čech, pužen jsa touhou zemřiti v rodné své zemi a strávil konec svého života v klášteře kukském, kde těchto dnů a věku 66 let dokonal. — Tolik české listy.

Nemřítme-li se, působil v St. Louisu koncem let padesátých kněz tož neb podobného jména, ale snad pro světáctví opustil faru tamějš. O českém biskupu v Americe jsme ovšem až posud nevyšli.

RUZNÉ ZPRÁVY.

Poštovní posel oloupen. Oznamuje se ze Staného: Perucký poštovní posel přepaden byl — jak udává — dne 22. listopadu po 9. večer, když přerzal poštu z nádraží peruckého, cestou do Peruce u hřbitova třemi neznámými muži, z nichž jeden byl prý přestrojen za ženštinu. Posel přý byl oloupen o poštovní vak, v němž měl thunovský cukrovar obnos 9300 zl. Také ze dvou menších vaků, jež posel nesl a v nichž bylo po 600 stříbrných zlatníků, prý mu byl jeden výřván, později však na místě činu opět nalezen. Poštovní posel byl dodán okresnímu soudu do Loun a zavedeno trestní vyšetřování.

Na ostří nože? Aféra vyzvědačův německých ve Francii byla by skutečně málem vyvolala nejzávažnější konflikt mezi Francií a Německem. Vilém II. snad hledí opravdu zcela jinak na situaci od té chvíle, kdy mocný a nezlomný ochrance míru, Alexandr III., odebral se k otcům svým. V jednom okamžiku poměr mezi Německem a Francií kolosal, jak se zdá, skutečně na ostří meče. Po útočném článku "Köln. Zig." dotvrzuje tak dnes i oficiální "Hamb. Correspondent" vzdor zapřání slabých ministrův francouzských. Jest známo z dřívějších zpráv našich, že francouzské listy obvinily přímo — a na dementy setrvaly při svých zprávách, při čemž "Figaro" i dokonce označil jako pramen svůj ministra vojenství — německé vyslanectví v Pařži, že zúčastní se samo přímo německého vyzvědačství vojenského na půdě francouzské. Na to odpověděl "Köln. Zig." článkem neobyčejně vášnivým a hrubým proti Francii, v němž nevyvraceje věčně ani slovem vývody obou listů, zodpovědnost této kampaně novinářské přičítal přímo vládě francouzské a dával na jevo, že bude si Německo hledět zjednat satisfakci za každou cenu. A skutečně německý vyslanec zakročil hned na to u francouzského ministra zahraničních záležitostí, tento však místo aby si vyžádal od vlády německé, aby dřive zakázala rozhodně svému personálu vyslanectvímu v Pařži vyzvědače podporovati, dřive než bude možno dále jednati, — tento ministr však, snad ne z vlastního popudu, ale pod nátlakem prusofiských krabův francouzských, zvláště Kazimfra Periera, projevil k zástupci Viléma II. nehlubší své politování nad "útoky" obou listů, jež byly tak podrobný a určity, že, jak dobře to tušil sám ruský list, opřaly se nepochybně o úřední prameny. Hr. Münster vystoupil zcela nešetřně s hrozbou, že Německo přeručí své diplomatické styky s Francií, ač-li vláda francouzská nedá jeho vyslanci okamžitě (změněn) zadostučinění. A pánové

Kazimfr Perier, Dupuy a Haenx dali je poslušně a pokorně by dřive byli řádali od Německa zadostučinění pro Francii. To je výsledek té diplomacie, jež od doby ve Francii přičiněním Kazimfra Periera opět jest u vesle, té diplomacie, již Kronat a Toulon je trnem v oku. O vyřácení odvety ani nemluvě. Francouzský národ zařídí dle toho své jednání oproti vlastním těmto svým — přátele. Lid tento snášel od despotův, vřívův a vřívův svých nejednou útlak utlačení. Nikdy však nesnal o nich — ponižen a zahanben!

Kdo chce mít léky nejlepší, koupí léky Severovy Chraťe léků padělaných!

Zadná neúroda v Coloradu.

Statistika vřdaok zemědělským oborem ve Washingtoně vykazuje, Colorado jest nejlepší stát co se týká úrody, jakosti a tržní ceny.

Máme několik pěkně vzdělaných coloradských farem, velké i menší dosti vody pro zavodňování. Zde jest vřívky domáci trř na rolní plodiny a ceny dobré.

Ceny od \$5 do \$50 akr, zahrnuje v to právo na vodu a vřívky zdokonalení. O podrobnostech píše:

S. H. Standart, P. O. Box 1832, DENVER, COLORADO

Stromky pro podzimní sadbu.

Jabloně všech nejlepších druhů, 4 až 5 stop, 100 kusů. . . . 2.00
Jabloně všech nejlepších druhů, 5 až 7 stop, 100 kusů. . . . 3.00
Hrušky všech nejlepších druhů, od 25 do 50 stop, 100 kusů. . . . 1.50
Vřno Concord, první třidy, listé, 100 kusů, 2.00
Vřno Concord, druhé třidy, listé, 100 kusů, 1.50

Nabízí zahradnický a semenářský závod F. J. Olsan, SEYMOUR PARK, OMAHA, NEB. Nejméně jednou tolik platíte za samé zboží (inde. H147 3)

WEISELL Prací. Dokonalý prací. Pracuje dle té samé metody, jako ruční prací. Pakli je váš obchodník drř, píše nám. Oběhové dovědění, posílány zdarr. DIETHER & BARRO, jedini vyrábětelé FT. WAYNE, IND. 407

Nikdy neselhe. My zaručujeme nové elektrické . . . jež vřívá vyřvati nemocí srdce, žaludku a vřívky slabých nemocí . . . obou pohlaví. Dopřte si o ceně a dovedění. PATTERSON & PATTERSON, 4 Třímě Edmund, Wis.

SILVER MOON. Uleví vř hodináci, škořínky. Nejlepší trř pro ženské, neboť jest to nejlepší vyřáběný vřívky pro nepravdivě ceně \$1.00 — Mězem vám jej zaslat pošto bez ho koupíte v lékárně. Norton Remedy Co., 54th St. Chicago, Ill.

Prostředek staré činy pro děti. Mrs. Winslow's SOOTHING - SYRUP. Pro děti, jimž rostou zuby. Vřdy se má dávat dětkám, když jim počíná rřst zuby. Upokojí dítě, umírní bolest a ně po něm zmlkne. Vřívky vřívoukou je jest nejlepší prostředkem proti prř. 25c lahvička. TDK25

SEVEROVY BALSAM PRO PLICNI NEDUHY. Jest nejlepší lék proti kašli, chraptu, křstřu hrtnu a prřdušek, nastuzení, chřípce, zářtu, bolestem v krku, počátkům souřhotu a proti všem nemocím plíc. Cena 50c. a 25c. Na prodej ve všech lékárnách. Proti zácpě berte Severovy Pilulky pro játr. ZA 25c. Bolesti hlavy, nervosnost, horkost, bolestí nervové jistě a rychle vříví. SEVEROVY PRASKY proti bolestem hlavy a neuralgii. ZA 25c.

Na prodej dohř parostroj 12 kofal lodky, z druhé ruky, otno BISM adři administrace Pokr. Zepř. 427 a 717